

Sygn. akt VI Ka 425/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lwówku Śląskim Łukasza Targońskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2022r.

sprawy **T. R.** ur. (...) w L.

s. M., A. z domu S.

oskarżonego z art. 244 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 22 kwietnia 2022 r. sygn. akt II K 680/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. R.,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 200 złotych, w tym 180 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 425/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie			

wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śl. z dnia 22 kwietnia 2022r. sygn. akt II K 680/21	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.3.1. Kierunek i	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		T. R.	Uprzednia karalność oskarżonego	Karta karna	k.63-65
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
1	Karta karna	Dokument sporządzony przez właściwy organ, brak jakichkolwiek podstaw do kwestionowania informacji w nim zawartych jak i jego wiarygodności.	
<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			

Lp.	Zarzut		
1	<p>Rażąca niewspółmierność wymierzonej kary i środka karnego, przejawiająca się w orzeczeniu wobec oskarżonego w pkt I przedmiotowego orzeczenia kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy w realiach przedmiotowej sprawy tut. sąd nie uwzględnił wszystkich okoliczności łagodzących, przemawiających za zastosowaniem instytucji przewidzianej w art. 69§1 k.k., tj. warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności min. faktu, iż oskarżony prowadził samochód tylko po to, ażeby odebrać bezpiecznie małoletniego syna z imprezy okolicznościowej i miał jedynie w zamiarze</p>	# zasadny	
		# częściowo zasadny	
		# niezasadny	

	<p>chronić dobro własnego małoletniego dziecka, ponieważ małoletni był bardzo zdeenerwowany i zestresowany czy wróci do własnego domu, jak również tego, iż w trakcie zdarzenia oskarżony nie stwarzał zagrożenia na drodze publicznej, gdyż pora była wieczorowa, zaś w trakcie pokonywania arterii komunikacyjnej ruch drogowy nie był wzmóżony, a większość trasy nieuczęszczana przez inne samochody.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut jest niezasadny i to w sposób oczywisty.</p> <p>Art. 69§1 k.k. stanowi, iż sąd może</p>			

warunkowo
zawiesić
wykonanie kary
pozbawienia
wolności
orzeczonej w
wymiarze
nieprzekraczającym
roku, jeżeli
sprawca w czasie
popelnienia
przestępstwa nie
był skazany na
karę
pozbawienia
wolności i jest
to wystarczające
dla osiągnięcia
wobec niego
celów kary, a
w szczególności
zapobieżenia
powrotowi do
przestępstwa.

W sytuacji gdy
oskarżony T.
R. był do
tej pory karany
ośmiokrotnie, w
tym
czterokrotnie na
karę
pozbawienia
wolności
stwierdzić
należy, że
przesłanki do
zastosowania
dobrodziejstwa
warunkowego
zawieszenia
wykonania kary
pozbawienia
wolności nie
wystąpiły.

Przepis art. 244
k.k. przewiduje
zagrożenie karą

pozbawienia
wolności od 3
miesiący do 5 lat.
Sąd I instancji
wymierzył
oskarżonemu za
przypisany mu
czyn karę 8
miesiący
pozbawienia
wolności.

Niewątpliwie
jest to kara
oscyłującą w
dolnych
granicach
ustawowego
zagrożenia .
Przy przyjęciu
uprzedniej
wielokrotnej
karalności
oskarżonego w
tym za takie
same
przestępstwa
(dwukrotnie),
jak i tego,
że w niniejszej
sprawie swoim
zachowaniem
naruszył również
dyspozycję art.
180a k.k. trudno
jest uznać, że
wymierzona mu
kara jest karą
rażąco
niewspółmiernie
surowa.

Rażąca
niewspółmierność
kary w
rozumieniu art.
438 pkt 4
k.p.k. zachodzi
wówczas, gdy
orzeczona kara
bądź suma

zastosowanych
kar zasadniczych
i środków
karnych
wymierzonych
przez sąd za
przypisane
oskarżonemu
przestępstwo nie
uwzględnia
należyte
stopnia
szkodliwości
społecznej
czynów oraz
nie realizuje
w wystarczającej
mierze celów
kary w zakresie
społecznego
oddziaływania
oraz celów
zapobiegawczych
i
wychowawczych,
jakie ma uczynić
w stosunku do
osoby skazanej.
Innymi słowy,
tylko wtedy
można uznać,
że przesłanka
rażącej
niewspółmierności
kary jest
spełniona, jeśli z
punktu widzenia
nie tylko
sprawcy, ale i
ogółu
społeczeństwa,
kara jawi się
jako
niesprawiedliwa,
zbyt drastyczna,
przynosząca
nadmierną
dolegliwość.

Oczywistym jest, iż zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym przypadku, lecz wyłącznie wówczas, gdy kara orzeczona nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej rażącej.

Sąd Najwyższy stwierdza, że rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i

oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.10.2007r. sygn. akt SNO 75/07, LEX nr 569073)

W tej sytuacji okoliczności

<p>podniesione w zarzucie co do motywacji oskarżonego (co skłoniło go do jazdy samochodem) nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Natomiast kwestia tego czy oskarżony powodował swoim zachowaniem zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym czy też nie dla bytu przypisanego mu przestępstwa nie ma jakiegokolwiek znaczenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na najwyższy ustawowo przewidziany okres ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Powyżej już wskazano powody, dla których sąd odwoławczy nie uznał za zasadne zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego. W tej sytuacji wniosek o zmianę wyroku w sposób wskazany w apelacji jest całkowicie bezzasadny. Podobnie jak wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	

1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Orzeczenie o sprawstwie i winie oskarżonego oraz wysokość wymierzonej mu kary.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Jak już wyżej wskazano, że apelacja obrońcy oskarżonego jest niezasadna. Sąd odwoławczy nie znalazł też		

podstaw wskazanych w art. 440 k.p.k. lub 439§1 k.p.k. do ingerowania w treść wyroku, które mogłyby skutkować jego zmianą lub uchyleniem.			
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	na nowo przewodu w całości		
Zwiążle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Na podstawie art. 436§1 k.p.k. wobec nie uwzględnienia apelacji złożonej w imieniu oskarżonego należało oskarżonego obciążyć kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze w tym opłatą za II instancję – art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Nie zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana